

20 de Maig de 1899

Núm. 4

L'OLORI

(SEGONA ÈPOCA)

SURTIRÀ CADA DIJOUS.

PERA SUSCRIPCIONS Y ANUNCIS

dirigirse á la

Imp. de Narcís Planadevall, Sant Esteve, 29.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ.

Un any... .. 5'00 pessetas.

Un trimestre 1'50

Pago adelantat.

Nº 1072

NOSTRE PROGRAMA.

May lo catalanisme ha treballat á l'ombra pera arribar á la realització dels seus ideals. Defensor dels principis honorats que sustenten, ben clars y á la llum del sol los va exposar a la Reyna Regent d' Espanya en sa vinguda á Barcelona y ben clars y concretament los va donar al país en l' Assamblea de Manresa de 1892.

Com allavors diguérem, entenem avuy que han de quedar á carrech del poder central del Estat Espanyol las relacions internacionals, l' exèrcit de mar y terra; las relacions econòmiques d' Espanya ab los demés països, la construcció d' obras públiques de caràcter general, la resolució de totes las cuestiones y conflictes inter-regionals y formació del presupost anual de gastos, al que deurán contribuir las regions á proporció de sa riquesa; tot ab la organizació corresponent y adequada.

Peró entenem que correspon al poder regional lo règimen intern de Catalunya, y que ha de constituirse aquesta mantenint lo temperament expansiu de sa legislació y segons sas necessitats y son modo d' esser.

En consecuencia, volém la llengua catalana ab caràcter oficial y que sian catalans tots los que á Catalunya desempenya carrecs públiques: volém Cortes catalanes, no sols pera estatuhir nostre dret y leys civils, sino per quant se refereix á la organizació interior de nostra terra: volém que catalans sian los jutges y magistrats y que dintre de Catalunya s' fallin en ultima instancia las plets y causas: volém esser arbitres de nostra administració, fessant ab enteria llibertat las contribucions á impostos y volém, en fi, la facultat de poder contribuir á la formació del exèrcit espanyol per medi de voluntaris y diners, suprimint en absolut quintes y llevas en massa y establint que la reserva regional fosome prestil servey tan sols dintre de Catalunya.

Aquest es nostre catalanisme dintre d' Espanya; aquest es lo nostre regionalisme dins de Catalunya. Aixó es lo que volém; per aixó anem; á n' aixó arribarem á no trigar gayre.

(Del Manifest de la «Unió Catalanista» del dia 16 de Mars de 1897)

REGENERACIÓ.

Aixó: *regeneració!* Bonica paraula, si no fossem á Espanya.

Perque en un reyalme de generals amohinadors y generals *casi pacificadors*, no hi escau. Resulta, la paraula, tonta, ridícula; una frase, més ó menos encertada, de la gran comedia que estém representant davant del mon enter.

¡Regeneració!, va dir en Silvela. ¡Regeneració!, digué l' opressor de Filipinas, y 'l poble permeté que 'l matrimoni conservador, los hereus de nostra deshonra, los successors del monstre, verdader monstre en barba-

ritats estadísticas y administrativas; los que avuy continúan la malehida politica del assassinat á Santa Agueda, fossen los regeneradors, los inclits, los únichs que podian acabar ab nosaltres y portarnos al fi, al cayrell del precipici y tiránoshi, si, tiránoshi, que res més farán los continuadors de la trista historia d' Espanya desde fa dos sigles.

Peró som á Espanya, encara, y á Espanya *regeneració* vol dir, posar tota la confiança en qui va deixar de anar del bras del monstre, per lo mateix orgull que tenia aquell: d' esser poder.

Y aixó fa llástima.

A Espanya *regeneració* vol dir creu-